Pregaria.cat

Entrada

Tornada de la feina

(Dedicada a un amic que li està passant una cosa semblant)

Cada tarda tornes de Terrassa a Barcelona. Vas en els trens de la Generalitat. A la mateixa hora, una mica tard per cert, la mateixa gent. I també el mateix cansament, el trencament interior i una bona dosi de ràbia pel que t'estan fent. No hi ha dret.

Avui, divendres, ha estat molt dur. Saps que en els despatx de dalt et critiquen. Des de que ho vas començar a notar has fet un esforç notable per no donar cap motiu de queixa. Ningú nega que ets un bon professional. Però els hi és igual. No et suporten.

Enveges? Por de la teva competència? Ganes de que marxis per col·locar un jove inexpert que treballi més en precari? Odi contingut per la teva honestedat, incombustible?.... Ves a saber!! Potser, tot a l'hora; i fins quan, et preguntes, fins quan em mantindran a la feina?

De Terrassa a Rubí la teva pressió va pujant. Com una marea del Cantàbric, la ira interior creix. T'envaeixen sentiments de ràbia. Per uns moments els voldries mal, que se'ls emporti un llamp!. Si el vagó no anés tan ple, et posaries a cridar, mentre donaries un cop de puny al seient: no hi ha dret !!

De Rubí a La Floresta entres dintre teu i et trobes molt buit, cansat, defallit. Ja porten mesos amb la mateixa història. Realment fan tot el possible per esgotar-te. I si no vigiles acabaràs desfet. És el que cerquen, que marxis. Però els temps no són bons, hi ha molt d'atur, necessites treballar. Senyor, quina porqueria de vida!

De La Floresta a Sarrià el teu esperit es va asserenant. Sents que has de ser fort, que no pots facilitar la victòria d'una gent tan perversa. Al contrari han de topar no sols amb una paret resistent, sinó amb una qualitat que no imaginen. Constància, honradesa, no tornar mal per mal, al contrari, defensa del dret i de tota mena de recursos legítims.

On trobaré aquesta capacitat, aquesta força d'una lluita, evitant tot odi i destrucció del contrari?.... I és quan aleshores, comencés a resar.

De Sarrià a Catalunya : *Senyor Jesús, que ets en mi sempre, i m'acompanyes, Tu saps prou bé per experiència el que significa l'odi i el menyspreu d'unes persones que et volen fer pols. No saben el que fan. No els hi vull cap mal. Però estic disposat a defensar els meus drets, tinc una família, m'estimo als meus fills, lluito per ells. Dóna'm, si us plau, paciència, constància serenitat, força, capacitat de lluita, honradesa i fe. Sóc poca cosa, però si et tinc a Tu, farem possible una alternativa real. T'ho prego... ajuda'm !!!*

Quan anaves cap a casa, caminant, tenies moltes ganes de plorar. I el teu cor estava enfortit. Ell hi era amb tu, per la justícia que brolla de la fe.

Jesús Renau sj.